

18. Indiqueu si les afirmacions següents, relatives a l'obra *Mirall trencat*, de Mercè Rodoreda, són vertaderes o falses.

Vertader

Fals

- a) Salvador Valldaura oblida de seguida la relació que tingué amb la Bàrbara.
- b) En Ramon i la Maria respecten el professor de piano.
- c) La Teresa sempre s'adreça de vostè a en Jaume.
- d) La Sofia Valldaura s'assembla a la seva mare.
- e) El taló que dona la Sofia a en Ramon abans d'acomiar-se'n el farà sortir de la misèria en què viuen ell i la seva família.

19. Indiqueu si les afirmacions següents, relatives a l'obra *Mirall trencat*, de Mercè Rodoreda, són vertaderes o falses.

Vertader

Fals

- a) A *Mirall trencat* els objectes simbolitzen alguns esdeveniments de l'obra.
- b) Teresa Goday i la seva filla Sofia mantenen una relació afectuosa.
- c) Eladi Farriols va regalar a la minyona Armanda Valls unes arracades.
- d) En Ramon, la Maria i en Jaume són germans i tots tres són fills de Sofia Valldaura i Eladi Farriols.
- e) Jesús Masdén no és fill de Teresa Goday.

20. Indiqueu si les afirmacions següents, relatives a l'obra *Mirall trencat*, de Mercè Rodoreda, són vertaderes o falses.

Vertader

Fals

- a) *Mirall trencat* acaba abans de la Guerra Civil.
- b) Salvador Valldaura oblida de seguida la Bàrbara, la violinista de qui es va enamorar.
- c) En Jaume, fill de la Sofia i l'Eladi, era malaltís.
- d) La Sofia marxa a Alemanya durant la guerra.
- e) La rata que apareix al final de l'obra és el símbol de la decadència i la destrucció.

21. Escriviu una breu caracterització del personatge d'Eladi Farriols de *Mirall trencat*, de Mercè Rodoreda, a partir dels diferents mots clau que us proposem: *botiga de roba, Sofia, club de tennis, Paral·lel, Lady Godiva (Pilar Segura), Maria, minyones, Ramon i Maria (germans), llosa, inscripció del nom, biblioteca*.
D'aquests mots clau, n'heu d'utilitzar CINC, com a mínim.

22. Indiqueu si les afirmacions següents, relatives a la novel·la *Mirall trencat*, de Mercè Rodoreda, són certes o falses:

Cert - Fals

- a)** Jesús Masdéu era un fill de la Teresa que vivia a la torre de la família Valldaura, juntament amb els altres fills (en Ramon, la Maria i en Jaume). El seu pare era Miquel Masdéu, l'home del primer matrimoni de la Teresa.
- b)** Salvador Valldaura, abans de casar-se amb la Teresa, havia estat molt enamorat de la Bàrbara, una violinista de Viena que es va suïcidar.
- c)** En Ramon, la Maria i en Jaume eren tres germans que s'avenien molt, jugaven tot el dia plegats. La Maria estava mig enamorada de tots dos.
- d)** Des que l'Eladi va dir a en Ramon i la Maria que eren germans, a la casa dels Valldaura tot van ser desgràcies: en Ramon se'n va anar de casa i la Maria es va morir.
- e)** Arran de la Guerra Civil, la Sofia decidí travessar la frontera: a la torre dels Valldaura només hi va quedar l'Armanda, que pel testament de la Teresa tenia dret a estar-s'hi fins que es morís.

23. Ordeneu cronològicament, assignant-los un número de l'1 al 5, els esdeveniments següents de la novel·la *Mirall trencat*, de Mercè Rodoreda.

La cupletista Pilar Segura queda embarassada de l'Eladi.

L'Armanda deixa la torre i se'n va a viure en un pis.

El senyor Nicolau Rovira compra una joia a Teresa Goday.

En Jaume mor ofegat a la bassa.

Els Valldaura compren la torre a Sant Gervasi.

24. Realitza la següent lectura.

Pocs dies abans d'anar a París, Valldaura **dugué** la Teresa a veure la torre. Fontanills els acompanyà. Així que **baixaren** del cotxe la Teresa es quedà tan parada que només **tingué esma** de dir: «Déu meu, sembla un castell!» Al peu del reixat començava un caminal molt ample, amb castanyers a banda i banda; al fons, alta de tres pisos, amb dues torratxes i dues teulades de rajoleta verda, coberta d'heura amb les fulles que ja s'anaven tornant vermelles, **la casa** es retallava sobre un cel de tardor. Feia vent i els tres graons que pujaven fins a l'entrada estaven mig **colgats** de fulles. A un costat, tocant a la porta, hi havia dues gerres grosses, vernissades, plenes de terra, i uns quants testos amb plantes mortes. Valldaura aixecà el bastó, i assenyalant la terrassa aguantada per quatre columnes de marbre rosa que protegia el cancell, digué: «La faré cobrir de vidres i a l'hivern hi podrem prendre el sol.» Fontanills ficà la clau al pany i forcejà una estona: «Tot està rovellat, senyor Valldaura; però ja ho anirem adobant.» El vestíbul, de tan gran, semblava una sala de ball i, a la banda esquerra, una escala d'un sol ram, amb barana de ferro forjat, pujava en corba fins al primer pis. Anaren resseguint totes les habitacions; hi havia parets amb tires de paper desenganxades i la pudor d'humitat ofegava. A les torratxes s'hi anava des del tercer pis per unes escales molt estretes de graons alts; en el primer replà hi havia una porteta que donava a la teulada. Fontanills l'**obrí**: «¿Volen mirar a fora?» La Teresa **féu** un crit: «Tanqui, que em fa por.» No acabaren de pujar [...].

Ja es començava a fer fosc. Donaren la volta pel camí de lloses que passava arran de la casa. A la dreta, amb les branques gairebé tocant a la paret, hi havia un arbre de fulles estretes i llueïents. «¿Oi que és un llorer?», preguntà la Teresa. «Sí senyora; i no en veurà gaires de tan alts.» Més enllà del llorer hi havia un pou i dos bancs de pedra sota una pèrgola coberta de glicines seques. Travessaren l'esplanada i la Teresa, tot mirant l'espessor d'arbres que hi havia al capdavant, pensà: «És bonic, però fa basarda.» Caminaven entre falgueres i esbarzers. A dalt de les branques se sentia parrupeig de tórtors. «Això —digué Valldaura— no ha estat mai un bosc: quan van fer la casa devia ser un parc.» [...] Aviat arribaren a la vora d'una bassa d'aigua voltada d'heures negres. «Aquesta bassa, senyora Valldaura, no s'asseca mai; cap al mig té més de set pams de fondària. A l'acabament del terreny hi ha tres cedres centenaris. Diuen que porten sort. ¿Vol que els anem a veure?» Tot d'una, per entre les herbes ran de terra, se sentí un soroll de bestiola espantada. La Teresa s'acostà al seu marit: «Anem-nos-en...» El vent, cada vegada més fort, feia anar les branques d'una banda a l'altra. Sortiren a l'esplanada i la Teresa **veié** que encara no era ben bé de nit.

- a) En primer lloc, enumereu deu parts diferents de la torre (no compten ni els elements decoratius ni els elements del parc) que els personatges d'aquest fragment veuen, visiten o travessen.
En segon lloc, enumereu cinc arbres, plantes o flors diferents que es van trobant pel parc o jardí de la torre.

- b) En el text, entre «Al peu del reixat [...]» (tercera línia) i «[...] sobre un cel de tardor» (cinquena línia), hi ha tres constituents o sintagmes que depenen de *la casa* (en negreta en el text).
Escriviu-ne només DOS, copiant-los literalment

- c) Trieu UNA d'aquestes dues opcions i escriviu un sinònim de l'expressió en cursiva:

- «només *tingué esma* de dir» (en negreta en el text)
- «estaven mig *colgats* de fulles» (en negreta en el text)